Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11. Stanisławów, dnia 1. listopada 1925. Rok 5

Dziennik Urzędowy

WOJEWÓDZTWA STANISŁAWOWSKIEGO.

Adres Redakcji i Administracji: Wydział Prezydjalny Województwa w Stanisławowie.

Wychodzi każdego 1. w miesiącu.

Prenumerata kwartalna 90 groszy. Cena egzempl. pojedynczego 30 groszy.

Prenumeratę należy uiszczać przez Pocztową Kasę Oszczędności na konto Nr. 39672.

Dziennik Urzędowy przyjmuje ogłoszenia władz i urzędów, oraz ogłoszenia instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają z ich stosunku do władz rządowych i wymienionych instytucji. Opłata za wiersz pisma jednoszpaltowego lub jego miejsce wynosi 8 groszy, za całą szpaltę 5 złotych za stronę 10 złotych, Należytość za ogłoszenia należy uiszczać przez POCZTOWĄ KASĘ OSZCZĘDNOŚCI na konto Nr. 39672.

Treść Działu Urzędowego:

I.

Województwo Stanisławowskie.

L. 4398/III. ex 1925.

Stanisławów, dnia 15. października 1925.

Zmiana kosztów nakładu certyfikatów łowieckich.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 15. października 1925, L. III.—4398 w przedmiocie zmiany rozporządzenia b. Namiestnika Galicji z dnia 8. stycznia 1910, L. 365/pr. Dz. U. Kr. Nr. 6, którem w myśl § 79 ustawy łowieckiej z dnia 13. lipca 1909, Dz. U. Kr. Nr. 2 ex 1910, przepisano formę kart i certyfikatów myśliwskich.

§ 1.

Zdanie drugie ustępu 4-go art. I. rozporządzenia b. Namiestnika Galicji z dnia 8. stycznia 1910, L. 365/pr. Dz. U. Kr. Nr. 6. zmienia się o tyle, iż koszty nakładu certyfikatów myśliwskich oznacza się na kwotę 10 gr.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzie w życie z dniem 1-go listopada 1925 r.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

II.

Województwo Stanisławowskie.

L. 7653/VII. ex 1925

Stanisławów, dnia 3. października 1925.

ROZPORZĄDZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 3-go października 1925 roku, L. 7653/VII. ex 1925 w sprawie zniesienia zarządzeń sanitarno-weterynaryjnych, wydanych z powodu pryszczycy na obszarze Województwa Stanisławowskiego.

Wobec wygaśnięcia pryszczycy na obszarze całego tutejszego okręgu administracyjnego, uchylam na zasadzie §§ 2 i 31 ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 i dotyczącego rozporządzenia wykonawczego (Dz u. p. Nr. 177 i 178) moje rozporządzenia z dnia 22. sierpnia 1925 r., L. 6620/VII. ex 1925 oraz z dnia 11. września 1925 r, L. 7224/VII. ex 1925 r., ograniczające obrot zwierzętami racicowemi (bydłem rogatem, owcami, kozami i świniami) z powodu panującej pryszczycy.

Zarządzenie to wchodzi natychmiast w wykonanie.

To się podaje do powszechnej wiadomości po myśli rozporządzenia wykonawczego § 2 powołanej ustawy.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

III.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8146/VII. ex 1925.

Stanisławów, dnia 16. października 1925.

Wstrzymanie wywozu zwierząt racicowych z powiatu Rohatyn do Czechosłowacji.

OBWIESZCZENIE

Wojewody Stanisławowskiego z dnia 16-go października 1925 r., L. 8146/VII. w sprawie wstrzymania wwozu zwierząt racicowych z powiatu rohatyńskiego do Czechosłowacji z powodu zawleczenia pryszczycy.

Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych reskryptem z dnia 14-go października r. Nr. 2563-W-I. oznujmiło, że z powodu zawleczenia pryszczycy, Rząd Czechosłowacki wstrzymał wwóz zwierząt racicowych z całego obszaru powiatu politycznego Rohatyn do Czechosłowacji.

Ograniczenie to wchodzi natychmiast w życie i obowiązuje aż do odwołania.

To podaję do powszechnej wiadomości.

Wojewoda: Des LOGES.

IV.

WYDZIAŁ PREZYDJALNY.

138.

L. 12679/Pr./a.

Stanisławów, dnia 13. października 1925.

W sprawie pomników i płyt „Nieznanego Żołnierza".

Do wszystkich Panów Starostów.

Za przykładem stolicy, w której nieznany ofiarodawca ufundował płytę ku uczczeniu „Nieznanego Żołnierza", podążyła inicjatywa i ofiarność społeczeństwa naszego tak daleko, iż niebawem nieznane patrjotyczne ręce złożyły takież same płyty najpierw w innych wielkich miastach Rzpltej (Lwów, Łódź i t. d), a następnie ostatniemi czasy w bardzo wielu miasteczkach.

Jak z jednej strony wojsko z najwyższym uznaniem wita ten szlachetny i nader pożądany odruch społeczeństwa, symbolizujący jego kult dla żołnierzy, poległych w obronie kraju — tak z drugiej strony wyraża coraz częściej obawę, iż idei uczczenia „Nieznanego Żołnierza", jednego ze wszystkich, złożonego w stolicy Państwa na miejscu najbardziej uczczonem przez Armje i otoczonem szczególnym pietyzmem przez Naród, zagraża nader niepożądane następstwo: spowszednienie.

Zwracam się do Panów Starostów, aby zechcieli użyć swego wpływu na skierowanie inicjatywy społeczeństwa w innym kierunku, a mianowicie ustawiania pomników, wzgl. składania płyt, ku czci poległych w kampanjach 1918—1920 r, wzgl. w poprzednich walkach o niepodległość żołnierzy, pochodzących z danej miejscowości, nazwiska których byłyby wyryte na pomniku wzgl. płycie. Sądzę, iż wielkie znaczenie moralne dla żołnierza, tak czynnego jak i rezerwisty, powołanego pod broń na wypadek wojny, będzie mieć przekonanie i nadzieję, że nazwisko jego w wypadku śmierci na polu chwały nie zaginie dla pamięci w jego rodzinnem miasteczku (wsi), lecz przeciwnie, będzie wyryte na pomniku, ustawionym w pięknym skwerze lub na płycie wmurowanej w ścianie kościoła. Pomnikiem takim opiekowałyby się rodziny poległych, oddziały wojskowe, do których należeli polegli żołnierze, a nie, jak w większości wypadków, magistraty miast, które zmuszone są zająć się ofiarowaną przez „nieznanych" płytą

Dotychczasowe płyty „Nieznanego Żołnierza" proponowałbym wmurować bądź w projektowane pomniki, bądź w ściany „Domów Żołnierza Polskiego", bądź po uprzedniej zgodzie władz kościelnych, w ściany kościołów i kaplic. Obecnie są one jeszcze otaczane jaką taką czcią przez społeczeństwo cywilne, lecz wyrażam obawę, że już zanadto przyzwyczajono się do tych płyt, gdyż spotykam na nich n. p. gnijące wieńce, których nikt nie usuwa i nie zmienia.

Wojewoda: Des LOGES.

139.

L. 14628/Pr./b.

Stanisławów, dnia 23. września 1925.

Komitet budowy kościoła w Nowosiółce Grzymałowskiej — zezwolenie na kwestę.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na prośbę Komitetu budowy kościoła w Nowosiółce Grzymałowskiej, pow. Skałat, przedłożoną sprawozdaniem P. Wojewody w Tarnopolu za Nr. B. P. 11370, Ministerstwo Spraw Wewn. reskryptem z dnia 11. bm. Nr. B. P. 7319/25, zezwoliło wyżej wymienionemu Komitetowi kwestować na książki, które winny być oparafowane i zaopatrzone w fotografję osób upoważnionych do kwesty, oraz zaświadczone przez miejscowe władze administracyjne I instancji w czasie do 31. grudnia 1926 na terenie b. Kongresówki i Małopolski

na cel związany z budową kościoła w Nowosiółce Grzymałowskiej pod warunkiem, że Komitet i osoby przez niego wydelegowane dla celów kwestarskich, będą ściśle stosowały się do obowiązujących przepisów.

Polecam Panu Staroście, aby w przeprowadzaniu kwesty nie czynił przeszkód nazwanemu Komitetowi, ani osobom przez niego wydelegowanym w celach kwestarskich, o ile stosować się będą do obowiązujących przepisów.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

140.

L. 15054/Pr./b. Stanisławów, dnia 2. października 1925.

Weronika Korzała — poszukiwania.

Do wszystkich Panów Starostów.

Magistrat miasta Katowice pismem z dnia 17. września 1925, L. V U. 391/25 powiadomił tut. Województwo, że dnia 17. listopada 1925 została niejaka nieznana dziewczynka w wieku 11 lat, imieniem Weronika Korzała, odstawiona prawdopodobnie na dworcu w Sosnowcu w kierunku Katowic. Magistrat m. Katowice umieścił wymienioną w tamtejszym sierocińcu tymczasem na koszt publiczny.

Dziewczynka nie jest w stanie zapodać bliższych szczegółów, dotyczących rodziców jak i miejscowości swojego zamieszkania. Według przeprowadzonych tam dochodzeń, matka jej imieniem Marja Korzała, z zawodu robotnica, mieszkała w r. 1924 w Gross-Hartmannsdorf, pow. Bunzlau, jednakowoż dalsze dochodzenia wykazują, że matka wyprowadziła się w czasie bliżej nieznanym na teren Państwa Polskiego.

O tem Panów Starostów zawiadamiam z poleceniem przeprowadzenia dochodzeń w kierunku ustalenia gminy przynależności Weroniki Korzała, jakoteż adresu obecnego zamieszkania jej rodziców i doniesienia o wyniku tychże Województwu.

Wojewoda: Des LOGES.

WYDZIAŁ ADMINISTRACYJNY.

141.

L. 7809/II. ex 1925. Stanisławów, dnia 23. września 1925.

Zapomoga na drogi samorządowe.

Do wszystkich Panów Starostów.

Stosownie do postanowień art. 21 ustawy z dnia 10. grudnia 1920 Dz. U. Nr. 6, poz. 32 przewidziane są w państwowym budżecie drogowym kwoty na zapomogi dla samorządów na utrzymanie i budowę dróg i mostów reskryptem z dnia 10. września 1925, L. XI. 1245 Ministerstwa Robót Publicznych oznajmiło, że w budżecie na rok 1925 kwoty przeznaczone w dz. 2 § 12, poz 1b na zapomogi dla utrzymania dróg i mostów samorządowych w Mołopolsce wynoszą: dla Województwa Stanisławowskiego 59 000 zł. Kwoty te są przekazwane Okręgowej Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie.

Ponieważ na zasadzie rozporządzenia Pana Prezydenta z dnia 10. grudnia 1924 r., Dz. U. Nr. 107 utrzymanie dróg samorządowych w Małopolsce przeszło do Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie, przeto przyznawanie zapomóg na drogi i mosty samorządowe z kredytów budżetu państwowego może się odbywać tylko na wniosek Tymczasowego Wydziału Samorządowego z wyraźnem wskazaniem, na którą drogę lub most i na jakie roboty ma być użytą.

Odtąd zatem rzeczą Tymczasowego Wydziału Samorządowego będzie przedstawiać do Urzędu Wojewódzkiego wnioski o udzielenie zapomóg państwowych na drogi i mosty a wszelkie prośby samorządów w Małopolsce o zapomogi drogowe mają być skierowane przez Tymczasowy Wydział Samorządowy.

Zapomogi z kredytów przewidzianych w § 12, p. 1b udzielane będą przez odnośne urzędy Wojewódzkie (Okręgowe Dyrekcje Robót Publicznych).

Jedynie zapomogi na budowę mostów (z kredytów § 12 poz. 3b zwycz. i § 12 poz. 3b nadzwycz.), będą udzielane na sasadzie aprobaty Ministerstwa.

Dyrekcje Robót Publicznych z końcem roku przedstawią sprawozdania z wydatkowania sum na zapomogi dla samorządów, pozatem Dyrekcje te winny w porozumieniu z Tymczasowem Wydziałem Samorządowem przeprowadzać kontrolę wykonywanych robót drogowych wogóle, w szczególności w tych powiatach, które korzystały z większych zapomóg. — O tem Panów Starostów zawiadamiam celem odpowiedniego informowania stron i władz interesowanych.

Wojewoda: w z. Dr. SCHWARZ.

142.

L. 7283/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 24. września 1925.

Rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 18. lipca 1924 r. o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego.

Do wszystkich Panów Starostów.

W ślad tutejszego okólnika z dnia 24. września 1924, L. II 609/24 zwracam uwagę Panów Starostów, ze w numerze Dziennika Ustaw R. P. Nr. 77, poz. 539 ogłoszone zostało rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 13. czerwca 1922 w sprawie wykonania ustawy z dnia 18 lipca 1924, o podstawowych obowiązkach i prawach szeregowych wojska polskiego, z któremi należy się zaznajomić.

Wojewoda: w. z. Dr. SCHWARZ.

143.

L. 7926/II. ex 1922.

Stanisławów, dnia 26. września 1925.

Stosowanie art. 56 ustawy z dnia 23. maja 1924 r., Dz. U. Rz. P. Nr. 61, poz. 609 o powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Okólnik Nr. 254.

Do wszystkich Panów Starostów.

Wskutek rekryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 7. września 1925 r., Nr. A. A. 5825/25

zawiadamiam Panów Starostów, że przyznanie skrócenia czasu służby wojskowej przewidzianego w art. 56, ust. wojskowej następuje na prośbę strony interesowanej.

Prośba winna być wniosiona do władzy administracyjnej I. instancji w terminie oznaczonym w § 370 rozp. wyk. t. j. najpóźniej do dnia 20. czerwca tego roku, w którym dotyczący poborowy kończy 23 lat życia. — Prośby te winne rozpatrywane i rozstrzygane na zasadach ogólnych w sposób wskazany w ust. 2, § 368 i 369 rozp. wyk.

Z uwagi jednak, że w okresie pomiędzy terminem wniesienia podania, a dniem 1. października danego roku nastąpić mogą zmiany w stosunkach majątkowych i familijnych poborowego, które ewentualnie powodowałyby utratę ulgi z art 56, celowszem jest, by sprawdzenie i rozstrzyganie powyższych prośb nie następowało w czasie głównego poboru, jako momentu czasu zbyt odalonego od terminu 1. października, lecz w czasie późniejszym, jednakże tak wcześnie, by o ostatecznej decyzji mogły być P. K. U. zawiadomione przed dniem 1. października danego roku.

Niezależnie od zapadłych już decyzji co do przyznania ulgi z art. 56 Zarządy gmin winny o doszłej do ich wiadomości i sprawdzonej utracie warunków do odroczenia po stronie poborowych, którzy ubiegali się o ulgę z art. 56 ustawy, donieść natychmiast władzom administracyjnym I. instancji.

W tych wypadkach, jak również wtedy, gdy wiadomość o utracie warunków do odroczenia w inny sposób dojdzie do wiadomości władz administracyjnych, władze te obowiązane są doniesienie rozpatrzyć, ewentualnie zarządzić dodatkowe dochodzenie i wydać odpowiednią decyzję w porozumieniu z władzami wojskowymi.

Rozstrzygnięcia te z uwagi na postanowienia art. 67 ustawy winne być wydane najpóźniej do dnia 7. października, tak ażeby poborowy, któremu ewentualnie cofnięto udzieloną już ulgę z art. 56 ustawy mógł być wcielony do służby w wojsku stałem bez znacznego opóźnienia terminu ustawowego.

Wojewoda: w z. SCHWARZ.

144.

L. 7942/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 26. września 1925.

Zwalnianie z obowiązku powszechnej służby wojskowej emigrujących do Palestyny i ubiegających się o obce obywatelswo.

Okólnik Nr. 253.

Do wszystkich Panów Starostów.

W związku z § 533—535 rozporządzenia wykonawczego do ustawy o powszechn. obowiązku służby wojskowej i wobec nieodsobnionych wypadków wnoszenia pódań o zwolnienie od powszechnego obowiązku służby wojskowej na podstawie art. 79 ust. ust. wojsk. z tytułu ubiegania się o uzyskanie obcego obywatelstwa, co do których nie jest wykluczonem przypuszczenie chęci obejścia przepisów ustawy poborowej i uzyskania pod tym pozorem odroczenia od służby w wojsku stałem na dwa lata, poleciło Ministerstwo Spraw Wewnętrznych reskryptem z dnia 11. września 1925 r. Nr. AA. 4971/25, co następuje:

1. Władze administracyjne I. instancji w razie otrzymania wspomnianych podań winny z całą dokładnością przekonać się o stopniu prawdziwości i rzetelności zamiarów petenta co do uzyskania obywatelstwa obcego i wyjazdu z Polski i przedkładając podanie władzy administracyjnej II. instancji zaopatrzyć je w swój odpowiedni do rezultatu tych dochodzeń wniosek.

2. Władze administracyjne I. instancji winny utrzymywać ewidencję osób zwolnionych od powszechnego obowiązku służby wojskowej na zasadzie art 79 ustęp czwarty i zawiadamiać odnośną P. K. U. o wyjeździe ujętego w ewidencję poborowego, względnie o fakcie nabycia przez niego obcego obywatelstwa.

3. Po npływie dwuletniego okresu od czasu wydania zwolnienia i w braku danych, że osoby te wyjechały względnie że nabyły one obce obywatelstwo winne władze administracyjne I. instancj, o ile nie ma zastosowania przepis § 535 rozporządzenia wykonawczego, natychmiast przedstawić te osoby dodatkowej komisji poborowej, celem ustalenia ich stosunku do służby wojskowej.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

145.

L. 7709/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 26. września 1925.

Przedmioty wojskowe u osób cywilnych.

Okólnik Nr. 252.

Do wszystkich Panów Starostów.

Pismem z dnia 11. sierpna 1925, L. 10690/M/25 zawiadomiło mnie D. O. K VI. we Lwowie, że według doniesienia Żandarmerji wojskowej między ludnością cywilną znajdują się przedmioty umundurowania wojskowego i że ludność cywilna w szczególności wiejska nierzadto przedmioty te nosi częściowo w stanie przerobionym.

Nadto nadmieniło D O. K., że funcjonarjusze Policji państwowej, których osoby wojskowe wezwały do interwencji w sprawie wyjaśnienia pochodzenia tych przedmiotów odmawiali interwencji, tłumacząc się tem, że takich przedmiotów między ludnością jest bardco dużo.

Wobec tego polecam Panom Starostom w ślad tut. okólnika z dnia 14. listopada 1921 r, L. 2541/II. oraz z dnia 13. stycznia 1922, L. 4232/II. wydać odpowiednie zarządzenia, by organa Policji państwowej w wypadkach ujawnienia używania sort wojskowych przez osobników cywilnych wdrożyły dochodzenia o pochodzenie tych przedmiotów, a w razie stwierdzenia nielegalnego ich nabycia konfiskowały a winnych przekazywały Sądowi do ukarania.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

146.

L. 8087I/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 30. września 1925.

Interpretacja art. 108 ustawy o powszech. obowiązku służby wojsk.

Okólnik Nr. 257.

Do wszystkich Panów Starostów.

W związku z wejściem w życie ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dnia 23. maja 1925 wyłoniły się w praktyce wątpliwości co do wykładni art. 108 tej ustawy odnośnie do właściwości władz administracyjnych względnie sądów wojskowych do karania przestępstw z art. 87 i 98.

Dla usunięcia powyższych wątpliwości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych wyjaśnia, że zmiana podmiotowej właściwości sądu nie pociąga za sobą zmiany przedmiotowej właściwości władzy karzącej w odniesieniu do czynów popełnionych przez pewną osobę przed tą zmianą. Osoba zatem która w chwili popełnienia jednego z przestępstw z art. 87 i 98 podlegała orzecnictwu władz administracyjnych, ma być karana przez te władze administracyjne, chociażby w chwili wszczęcia dochodzeń przeszła w sferze karnej do właściwości sądów wojskowych. Decydującem w tej mierze jest moment popełnienia czynu karygodnego a nie jego sądzenia przyczem moment wcielenia do służby wojskowej w danym wypadku nie ma znaczenia.

Postanowienia artykułu 108 przekazujące sprawę orzecnictwa Sądów wojskowych rozumieć należy zgodnie z art. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10. maja 1920 r., o wprowadzeniu w życie ustawy o wojskowem postępowaniu karnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 59, poz. 368) w ten sposób, że właściwość sądów wojskowych obejmuje tylko te czyny z pośród wymienionych w art. 87 i 98, które zostały popełnione w czasie trwania stosunku uzasadniającego sądownictwo wojskowe a określonego w art. 2 lub 3 wyżej wskazanego rozporządzenia.

O wykonanie orzeczeń władz administracyjnych, któremi skazano pewną osobę pełniącą czynną służbę wojskową na karę pozbawienia wolności, winne władze administracyjne w myśl § 15 wojsk. Kod. karn. zwracać się do właściwych władz wojskowych.

O czem Panów Starostów wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 14. września 1925, Nr. A. A. 3465/25 zawiadamiam z wezwaniem ścisłego przestrzegania tego zarządzenia przy wykonywaniu orzecnictwa karnego za przestępstwa z art. 87 i 98 ustawy wojskowej.

Wojewoda: Des LOGES.

147.

L. 8802/II. ex 1955

Stanisławów, dnia 1. października 1925.

Zabytki ruchome i nieruchone. — Badanie przez osoby niepowołane.

Okólnik Nr. 279.

Do wszystkich Panów Starostów.

Zdarzają się wypadki, że na terenie tutejszego Województwa pojawiają się osoby niepowołane i niekompetentne, które przeprowadzają badania i fotografowanie zabytków nieruchomych i ruchomych, jak n. p. zbiór dzieł sztuki i przyborów, liturgiczne ornaty, monstrancje, kielichy i t. p. w kościołach, cerkwiach i dworach — legitymując się tylko dokumentami osobistemi, bez specjalnego zezwolenia władzy konserwatorskiej lub nawet fałszywemi wystawionemi rzekomo przez Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Ponieważ zachodzi uzasadniona obawa, że osoby te przeprowadzają wywiady w celach zbrodniczych t. zn. wykorzystania ich do ewent. uplanowanych napadów i rabunków cenniejszych zabytków ruchomych, względnie złośliwego uszkodzenia objektów zabytkowych, zechce przeto Pan Starosta wydać niezwłocznie odpowiednie pouczenie wszystkim Zarządom gmin, Urzędom parafjalnym obu obrządkow, Posterunkom Policji Państwowej, oraz właścicielom zbiorów sztuki i objektów zabytkowych, ażeby w razie pojawienia się takich osób, mimo ich pozornie autentyczne i legalne dowody osobiste, oraz zaświadczenia Ministerstw Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, Spraw Wewnętrznych lub Wojskowych, oddawały ich bezwzględnie do dyspozycji najbliższego Posterunku Policji państwowej, celem stwierdzenia autentyczności dokumentow i ewent. odstawienia do tut. Urzędu.

Zarazem należy wyjaśnić, że do badania wszelkich zabytków ruchomych i nieruchomych jest uprawniony jedynie Korserwator zbioru sztuki i kultury w Urzędzie Wojewódzkim we Lwowie, lub delegowany przez Urząd Wojewódzki we Lwowie inżynier-architekt, starszy student architektury, albo zawodowy historyk sztuki, zaopatrzony w odpowiednie pismo urzędowe w każdym poszczególnym wypadku delegacji.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

148

Województwo Stanisławowskie.

L. 8415/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 19. października 1925.

Zakwaterowanie wojska w czasie pokoju.

Okólnik Nr. 274.

Do wszystkich Panów Starostów.

W numerze 97. poz. 681. Dz. U. Rz. P. z dnia 24. września 1925 r. została ogłoszoną ustawa z dnia 15. lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju. Z postanowieniami tej ustawy zechce się Pan Starosta sam oraz urzędnicy referendarscy Starostwa dokładnie obznajomić, gdyż wkłada ona na władze administracyjne I. instancji różne obowiązki. W myśl postanowień tej ustawy obowiązek zajęcia kwater za wynagrodzeniem dla potrzeb armji ciąży w pierwszym rzędzie na Urzędach gminnych. O ile Zarządy gminne obowiązkowi temu zadość nie czynią, mają władze administracyjne przy zastosowaniu art. 12, 26, 29, 30 i 37 wspomnianej ustawy przeprowadzić zajęcie pomieszczeń w zastępstwie Zarządu gminnego i na jego koszt.

Z żądaniem dostarczenia kwater przejściowych mają władze wojskowe stosownie do art. 29. tej ustawy

zwracać się do władz administracyjnych I. instancji, przesyłając odpis żądania Zarządowi interesnjącej gminy

Władze wojskowe obowiązane są podać jak najwcześniej zapotrzebowanie kwater miejscowej władzy administracyjnej, która udziela potrzebnych do zakwaterowania danych Zarządom gminnym co najmniej w terminie 7-dniowym przed przybyciem oddziału do odnośnej gminy.

Jedynie w nagłych wypadkach lub przy małych transportach, nie przenoszących 20 ludzi może być powyższe zapotrzebowanie skierowane hezpośrednio do miejscowych organów samorządowych i bez zachowania powyżej podanego terminu 7-dniowego.

Zajęcie następuje na zasadzie nakazu rekwizycyjnego zarządu gminnego, względnie władzy administracyjnej I. instacji.

W celu zabezpieczenia pomieszczeń dla kwater przejściowych obowiązani są właściciele i administratorzy nieruchomości na żądanie władzy administracyjnej, spowodowane wnioskiem władzy wojskowej złożyć do zarządu gminy wykazy pomieszczeń wraz z podaniem osób zamieszkałych i sposobu wykorzystania pomieszczeń, i na podstawie powyższych ze znań zestawić i dostarczyć władzy administraczjnej I. instancji listy pomieszczeń, które mogą być zajmowane na kwaterunek przejściowy.

Przeciw zarządzeniu gminy o wciągnięciu mieszkania nalistę jak również przeciw zarządzeniu o zajęciu pomieszczenia osobom zainteresowanym przysługuje prawo odwołania się w ciągu dni 7-miu do władzy administracyjnej I. instancji, od zarządzeń zaś władzy administracyjnej I. instancji do Województwa.

Decyzja władzy nadzorczej w pierwszym wypadku a władzy administracyjnej w drugiej instancji w drugim wypadku są ostateczne.

W końcu zwracam uwagę P. T. na postanowienia art. 45—50 co do zaopatrzenia wojska w terena do ćwiczeń etc. i wynagrodzenia szkód spowodowanych wskutek używania tych terenów oraz na postanowienia karne objęte art. 51. wspomnianej ustawy.

Do orzekania kar właściwemi są władze administracyjne I. instancji.

Od orzeczenia karnego władzy administracyjnej I. instancji może strona poszkodowana w ciągu 7-miu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu, który postąpi tak jakby orzeczekarnego nie wydano.

W końcu zwracam uwagę, że nstawa weszła w życie z dniem 8. października 1925 r. i ma zastosowanie tylko do wypadków zaszłych po tym dniu.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

WYDZIAŁ BUDŻETOWO-GOSPODARCZY.

149.

L. 7865/IV. ex 1925.

Stanisławów, dnia 24. września 1925.

W sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych.

Okólnik Nr. 248.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów, Panów Starostów i Pana Kierownika Kancelarji Prezydjalnej.

Pan Prezes Rady Ministrów i Minister Skarbu, uchylając wszystkie dotychczasowe zarządzenia w sprawie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich za dzieci funkcjonarjuszów państwowych w myśl art. 10 ust. z dnia 9 października 1923 r. (Dz. Ust. Rzp. P. Nr. 116, poz. 924) o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska, okólnikiem z dnia 4. września 1925, Nr. 95/15604, zarządził w ich miejsce w porozumieniu z p. Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego co następuje:

1. Funkcjonarjuszom Państwowym, wyszczególnionym w art. 1 i 102 ustawy z dnia 9 października 1923 (Dz. Ust. Nr. 116, poz. 924), wojskowym zawodowym, oficerom, wymienionym w art. 112 ustawy z dnia 9 października 1923 r., którzy czasowo pełnią służbę jako niezawodowi, sędziom i prokuratorom oraz praktykantom w służbie administracyjnej i kandydatom na stanowisko sędziowskie, przysługuje w czasie obowiązywania dodatku regulacyjnego zwrost opłaty szkolnej za dzieci (w rozumieniu art. 4 ust z dnia 9. października 1923) uczęszczające z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie równorzędnej szkoły państwowej do prywatnej szkoły średniej ogólnokształcącej, mającej prawa gimnazjum państwowego lub prywatnej szkoły średniej zawodowej.

Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publieznego ustala corocznie wykaz wyżej wymienionych szkół prywatnych i podaje je do wiadomości władzom naczelnym.

2. Za dzieci, uczęszczające do prywatnych szkół średnich. które w poprzednim roku szkolnym miały prawa szkół puństwowych, władze asygnujące mogą zwrócić opłatę za pierwsze półrocze danego roku szkolnego. Zwrot opłaty za drugie połrocze jest zależny od tego czy danej szkole pozostawiono prawa szkoły państwowej na bieżący rok szkolny.

Za dzieci uczęszczające do prywatnych szkół średnich, które w poprzednim roku szkolnym praw szkół państwowych nie miały władze asygnujące nie zwracając oplat szkolnych tak długo, dopóki szkoła praw tych nie uzyska. Jeżeli szkoła na bieżący rok szkolny uzyska prawa, mogą władze asygnujące zwrócić opłatę szkolną wstecz za ubiegłe miesiące tego roku szkolnego, na który szkoła uzyskała prawa szkoły państwowej,

3. Za prywatną szkołę średnią nie uważa się wszelkiego rodzaju kursów (np. maturalnych, przygowawczych, dokształcających, handlowych, wojskowych i t. p.), które nie należą do normalnych organizacji szkolnych.

Za dzieci uczęszczające do t. zw. klas podwstępnych i wstępnych prywatnych szkół średnich ogólnokształcących, które to klasy nie mają odpowiednika w szkolnictwie państwowem, nie zwraca się opłaty szklnej.

4. Opłata szkolna za dzieci uczęszczające do prywatnej średniej szkołz artystycznej, może być zwrócona tylko w tym wypadku, gdy dziecko ukończyło szesnaście lat życia przed rozpoczęciem półrocza, za które opłata szkolna ma być zwrócona, a funkcjonar-

jusz przedstawi władzy asygnującej umotywowaną opinję zarządu odnośnej szkoły artystycznej o wyjątkowych zdolnościach artystcznych dziecka i o traktowaniu nauki przez to dziecko jako przygotowania do przyszłego zawodu.

5. Jeżeli dziecko uczęszcza równocześnie do jakiejkolwiek szkoły państwowej, Skarb Państwa nie zwraca opłaty za naukę w szkołach prywatnych.

6. Stosownie do zastrzeżenia, zawartego w art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 (Dz. Ust. Rzp. Nr. 116, poz 924) zwraca się opłatę szkolną w szkołach średnich ogólno kształcących do wysokości 30 (trzydziestu) złotych w szkołach średnich zawodowych do wysokości 45 (czterdziestu pięciu) złotych, miesięcznie, w której to kwocie wyraża się przeciętny koszt nauczania ucznia w państwowej szkole średniej.

Przez opłatę szkolną, podlegającą zwrotowi, ro zumie sis opłatę, pobieraną przez szkołę prywatną za naukę z wyłączeniem wszelkich innych należności, jak opłaty za utrzymanie taksy egzaminacyjne i t. p. W wypadkach, gdz kwota opłaty szkolnej w danym zakładzie naukowym jest niższa od kwoty wyżej ustalonej, Skarb Państwa zwraca tę niższą kwotę. Opłata szkolna za dziecko nie może być w danym razie wyższa od opłaty ustalonej dla ogółu uczniów danej szkoły.

7. Kwoty, należące się z tytułu zwrotu opłaty szkolnej. wypłaca się zasadniczo za miesiące od września do czerwca włącznie. Jeżeli jednak w odnośnym Zakładzie naukowym nauka szkolna odbywa się również w czasie miesięcy lipca i sierpnia, wówczas zwraca się opłatę szkolną również za te miesiące, o ile w ciągu poprzednich miesięcy, stanowiących normalny rdk szkolny nie wyczerpano maksymalnej kwoty do wysokości której zwraca się w ciągu roku szkolnego opłatę szkolną, t. j. 300 (trzysta) wzgl. 450 (czterysta pięćdziesiąt) złotych.

8. Za dzieci, które zostały w całości uwolnione od opłaty szkolnej, wzgl., zo które opłata została w całości pokryta przez instytucje prywatne, nie należy się zwrot żadnej opłaty. Za dzieci zwolnione w części od opłaty szkolnej wzgl., za które opłata szkolna została w części pokryta przez instytucje prywatne, wypłaca się tylko odpowiednia różnicę.

9. Osoby wyszczególnione w p. 1. mają prawo do zwrotu opłaty szkolnej, o ile dzieci ich nie za niedbują się stale w nauce i zachowują się nienagannie. Dwukrotne nieuzyskanie promocji do następnej klasy lub dwukrotna zła ocena zachowania się w świadectwie odbierają prawo do zwrotu opłaty szkolnej.

10. Za jedno dziecko zwraca Skarb Państwa albo opłatę szkolną w szkole średniej ogólno-kształcącej albo też opłatę szkolną w średniej szkole zawodowej, ale nie łącznie obie oplaty.

11. Zwrot opłaty szkoluej następuje na skutek podania wniesionego z początkiem roku szkolnego w drodze służbowej do przełożonej władzy asygnującej.

Podanie winno zawierać następujące dane:

a) że petent nie uzyskał zwolnienia od opłaty za naukę dziecka względnie, że uzyskał zniżkę tejże opłaty i w jakiej mianowicie wysokości;
b) że opłata za naukę nie została pokryta przez instytucje społeczne (n. p. t. zw. koło wpisów szkolnych, koło przyjaciół młodzieży i t. p.) wzgl., że została pokryta przez nie w części i w jakiej wysokości;
c) że dziecko niekorzysta ze stypendjum, a jeżeli tak, to kto i w jakiej wysokości tego stypendjum udzielił;
d) że dziecko nie uczęszcza do jakiejkolwiek szkoły państwowej.

Do podania należy dołączyć:

a) zaświadczenie dyrekcji miejscowej, względnie najbliższej państwowej szkoły średniej ogólno kształcącej, wzgl. zawodowej, że dziecko nie zostało przyjęte z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie:

Zaświadczenie to, o ile chodzi o szkoły srednie ogólno-kształcące, powinno być dołączone wówczas jeżeli dziecko uczęszcza do klas od I. do III. włącznie szkoły prywatnej, jeżeli dziecko uczęszcza do klas od IV. do VIII. włącznie szkoły prywatnej, należy zaświadczenie dołączyć w tym wypadku, gdy miejscowe lub najbliższe gimnazjum jest tego samego typu, co szkoła prywatna, do której dziecko uczęszcza.

b) Zaświadczenie dyrekcji szkoły prywatnej o następującem brzmieniu:

ZAŚWIADCZENIE.

Dyrekcja .... (pełna urzędowo ustalona nazwa szkoły) zawiadamia, że .... (imię i nazwisko ucznia wzgl. uczenicy) .... uczeń (uczenica) klasy .... nie został(ła) zwolniony(na) od opłaty wpisowego (czesnego), które wynosi .... (podać potem słowami) i nie korzysta z funduszów stypedjalnych ani z jakiejkolwiek pomocy instytucji prywatnych. Uczeń (uczenica) nie wykazał(ła) stałego zaniedbywania się w nauce lub zachowaniu w myśl p. 9 zarządzenia Prezesa Ministrów i Ministra Skarbu z dnia 14 września 1925 r. Nr. 14604

pieczęć szkoły Dyrektor

.... dnia ....

12. Na podstawie złożonego podania rozstrzyga odnośna władzia asygnująca, czy petent jest uprawniony do zwrotu opłaty szkolnej za naukę dziecka. W razie twierdzącym wydaje władza asygnująca stosowne zarządzenie, ażeby kwota, podlegająca zwrotowi ze Skarbu Państwa zostala bezzwłocznie wypłacona zakładowi naukowemu oraz żeby opłatę za naukę w następnych miesiącach, podlegajacą zwrotowi ze Skarbu Państwa przekazywano w odpowiednim terminie zakładom naokowym bez potrzeby wnoszenia przez osoby, wmienionego pod 1) nowych podań.

Kwota zrzypadająca do wypłaty z tytułu zwrotu opłaty szkolnej może być wypłacona według uznania władzy asygnujacej również osobom, wymienionym pod 1) ktore winny bezzwłocznie przestrzegać zaświadczenie Dyrekcji szkoły o dokonanej wypłacie. W razie wystąpienia dziecka ze szkoły osoby, wymienione pod 1) obowiązane są bezzwłocznie zawiadomić o tem władzę asygnującą, która wyda odpowiednie zarządzenia Na osobach tych ciąży również obowiązek zawiadamiania władz asygnujących o zmianach w wysokości opłaty szkolnej i t. p.

13. Zwrot opłaty szkolnej nie przysługuje emerytom, osobom wymienionym pod 1) a pozostających na bezpłatnym urlopie oraz pracownikom kontraktowym.

15. Niniejsze zarządzenia odnosi się również do tych osób, wyszczególnionych w p. 1) których dzieci uczęszczają do polskiego gimnazjum prywatnego, znajdującego się na obszarze W. M. Gdańska. Do osób tych nie mają zastosowania te postanowienia, ktore uzależniają zwrot opłaty szkolnej od okoliczności, że dziecko nie zostało przyjęte do państwowej szkoły średniej z powodu braku wolnego miejsca w danej klasie. Zwrot opłaty nie może jednak przekraczać przeciętnego kosztu nauczania ucznia w polskiej państwowej szkole średniej t j. 30 względnie 45 złotych (p. 6).

15. Kredyt na pokrycie zwrotu opłaty szkolnej w szkołach średnich preliminowany jest na rok 1925 w § 11 działu 1 budżetu Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

16. Niniejsze zarządzenie obowiązuje od roku szkolnego 1925/26.

Powyższe podaje się do wiadomości i zastosowania się wskutek reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 12. września 1925 Nr AB 6810.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

150.

L. 7615/IV. ex 1925.

Stanisławów, dnia 24. września 1925.

Ustalenie ceny emisyjnej obligacji premjowej pożyczki dolarowej Serji 1.

Okólnik Nr. 245.

Do wszystkich Panów Naczelników Wydziałów i Panów Starostów.

Ministerstwo Skarbu reskryptem z dnia 20 sierpnia 1925 L. D. K 3341/25/WAK, zawiadamia w ślad okólnika z dnia 6. sierpnia L. D. K. 3014/WAK, że obwieszczeniem Pana Ministra Skarbu z dnia 24 sierpnia L DOP. 3259/I. cena emisyjna obligacji premjowej pożyczki dolarowej Serji I. została ustalona od dnia 25 sierpnia 1925 r. na 100 procent wartości imiennej czyli na 5 dolarów.

Ministerstwo Skarbu zaznacza przytem, że inne postanowienia poprzednich obwieszczeń, oparte na rozporządzeniu Pana Ministra Skarbu z dnia 20 lutego 1925 w tymże przedmiocie (Dz. U. P. Nr. 21, poz. 279) jakoteż kurs kasowy rzeczonych obligacji przy przyjmowaniu ich przez Kasy Skarbowe na kaucje i wadja, ustalony na zł. 19 za obligację 5-cio dolarową, pozostaje aż do odwołania bez zmiany.

Wojewoda: w. z. SZWEDZICKI.

Ministerstwo Skarbu. **Odpis.**

L. DOP. 5779/V. Warszawa, dnia 15. września 1925.

OBWIESZCZENIE.

Na podstawie art. 1. ustawy z dnia 20. lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) przedłuża się do dnia 31. grudnia 1925 r. prawo konwersji i obligacyj nie premjowych pożyczek państwowych polskich z lat 1918—1910.

Wobec powyższego posiadacze:

1) asygnat wypuszczonych na podstawie dekretu Rady Regencyjnej z dnia 30. października 1918 r. (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 22);

2) obligacyj 5% długoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej z r. 1920 (Dz U. R. P. Nr. 25, poz. 152);

3) obligacyj 5% krótkoterminowej wewnętrznej pożyczki państwowej (Dz. U. Rz. P. Nr. 21. poz. 115 z r. 1920) oraz świadectw tzmczasowych na obligacje 5% państwowej pożyczki konwersyjnej na zasadach, przewidzianych w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 marca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 274) winni nadsyłając odnośne w tym przedmiocie deklaracje z dołączeniem obligacyj podanych pożyczek w terminio do dnia 31. grudnia 1925 r. do Urzędu Pożyczek Państwowych, Warszawa, Senatorska 29.

Obligacje zgłaszane do dodatkowego przerachowania, według uprzywilejowanego kursu na zasadach art. 2 ustawy z dnia 20. lipca 1925 r. (Dz, U. Rz. P. Nr. 90, poz. 629) w wypadkach odnośnej decyzji, wydanej przez Komisję, powołaną w myśl art. 12. tejże ustawy, będą podlegały konwersji w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17. marca 1924 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 27, poz. 274) o ile odnośne podania zostały złożone przed 31. grudnia 1925 r.

Ministerstwo Skarbu.

151.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8059/IV. ex 1925.

Stanisławów, dnia 7. października 1925.

Przedłużenie terminu konwersji obligacyj pożyczek państwowych

Wszystkim Panom Starostom

udzielam do wiadomości stosownie do reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 22. września 1925 r. Nr. AB. 7076.

Wojewoda: w. z SZWEDZICKI.

152.

L. 8317/IV ex 1925.

Stanisławów, dnia 9. października 1925.

Zakupy zagraniczne.

Do Panów Naczelników Wydziałów Województwa, Pana Kierownika Kancelarji Prezydjalnej oraz Panów Starostów.

Okólnikiem z dnia 19. września 1925 roku L. 1901/DB/3. oznajmiło Ministerstwo Skarbu, że wszelkie zamówienia rządowe, które mają być wydane zagranicą, powinne być przed zawarciem umowy zaaprobowane przez Ministerstwo Przemysłu i Handlu, a ponadto uzyska poprzednią zgodę Ministerstwa Skarbu, które w miarę potrzeby zasięgnie uchwały Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów, a to w myśl pkt. 7 regulaminu Rady Ministrów.

Przyczem przez zakupy zagraniczne, wymagające uprzedniego uzgodnienia rozumieć należy w szczególności zakupy, względnie umowy, ustalające płatność należności w walucie obcej bądź bezpośrednio, bądź pośrednio przez zezwolenie prawa wywozu złotych, lub nabycia za nie waluty obcej w kraju, jakoteż umowy, które ustalają wprawdzie należność w walucie obcej, lecz zezwala ją na jej płatność w walucie polskiej, jak wreszcie wszelkie umowy, dotyczące towarów pochodzenia zagranicznego jeszcze przez dostawcę miejscowego nieopłacanych, bez względu na walutę, w której płatność umowy ustalono.

Ministerstwo Skarbu nie będzie udzielało pozwolenia na wywóz walut, względnie złotych polskich na pokrycie rachunku na wykonaną dostawę zagraniczną dla instytucji rządowych, o ile dostawa ta nie była wykonana w trybie powyższym.

W razie zgłoszenia ofert zagranicznych i krajowych nh dostawy wyrobów przemysłowych, przy równorzędnej wartości proponowanych artykułów, należy oddawać pierwszeństwo firmom krajowym, jeżeli cena krajowa nie jest wyższa niż o 10% od ceny towara zagranicznego wraz z cłem, przewidzianem dla tego towaru w taryfie celnej przyczem jako cenę towaru zagranicznego należy uważać nie cenę oferowaną, lecz taką cenę, jaka jest ustalona dta tego towaru na właściwym rynku zagranicznym, to jest w kraju gdzie artykuł ten jest wytwarzany. Gdyby zaś dostawa towaru była związana z koniecznością uruchomieniu w kraju nowej gałęzi przemysłu, powyżej wyznaczona granica może być przekroczona za każdorazową zgodą Komitetu ekonomicznego Ministrów.

Powyższe udzielam do wiadomości i ścisłego stosowania się w myśl reskryptu Ministerstwa Spraw Wewnętrznych w Warszawie z dnia 29. września 1925 Nr. AB. 7164.

Wojewoda: Des LOGES.

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

153.

L. 8009/VII. ex 1925.

Stanisławów, dnia 14. października 1925.

Przeciętna cena targowa na świnie bite.

OGŁOSZENIE.

Przeciętna cena targowa świń bitych notowana urzędownie w Stanisławowie w miesiącu wrześniu 1925 r., która w myśl § 52 lit. a (ustawy z dnia 6. sierpnia 1909 Dz. u p. Nr. 177) ma służyć za podstawę do wymiaru odszkodowania za świnie rzeźne zabite na zarządzenie władzy lub padłe wskutek szczenienia nakazanego przez władzę na obszarze Województwa Stanisławowskiego w miesiącu październiku 1925 r. wynosi 1 zł. 88 gr. za jeden kilogram.

To podaję do publicznej wiadomości.

Wojewoda: Des LOGES

154.

L. 8195/VIc. ex 1925.

Stanisławów, dnia 20 października 1925.

Ceny drzewa opałowego na miesiąc listopad 1925 roku.

Okólnik Nr. 277.

Do wszystkich Panów Starostów.

Na zasadzie § 1 i 9 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 1. lutego 1924, Dz. U. Rz. P. Nr. 14, poz. 140, ustanowione ceny drzewa opałowego reskryptem z dnia 24. maja 1925 r. L. 4570/VII. na miesiąc czerwiec, obowiązują również na miesiąc listopad 1925 roku.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

V.
RUCH SŁUŻBOWY.

Pan Minister Spraw Wewnętrznych przeniósł urzędnika referendarskiego VII. st. służbow. Juljuusza Kruszelnickiego z Bohorodczan do Stanisławowa i przeznaczył do służby w Województwie w Stanisławowie.

Pan Wojewoda przeniósł urzędnika kancelaryjnego XII. st. sł. Michała Hawrylaka ze Skolego do Śniatyna i przeznaczył do służby w tamt Starostwie.

Pan Wojewoua dopuścił absolwenta praw Stanisława Duszniaka do referendarskiej służby przygotowawczej przy władzach polityczno administracyjnych i przeznaczył do służby w Województwie;

Andrzeja Azjana do kancelaryjnej służby przy gotowawczej przy władzach polityczno-administracyjnych i przeznaczył do służby w Starostwie w Stryju;

Michała Bechera do kancelaryjnej służby preygotowawczej przy władzach polityczno-administracyjnych i przeznaczył do służby w Starostwie w Stanisławowie;

Mikołaja Dereka do kancelaryjnej służby przygotowawczej przy władzach polityczno administracyjnych i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnej;

Stefanję Jakubowiczównę do kancelaryjnej służby przygotowawczej przy władzach polityczno-administracyjnych i przeznaczył do służby w Stanisławowie w Peczeniżynie;

Leonarda Tymińskiego do kancelaryjnej służby przygotowawczej przy władzach polityczno-administracyjnych i przeznaczył do służby w Starostwie w Nadwórnej.

Pan Wojewoda zwolnił ze służby prowizorycznego pomocnika lekarza powiatowego w VIII. stopniu służb. dr. Artura Ossolińskiego, wskutek wniesionej przez niego rezygnacji;

urz. kancel. XII. st. służb. Marjana Arsenicza, wskutek wniesionej przez niego rezygnacji;

praktykanta kancelaryjnego Emila Brzezickiego.

VI.
KONKURSA, KOMUNIKATY I OBWIESZCZENIA.

Województwo Stanisławowskie.

Wydział Prezydjalny.

L. 972/mob /25

Wykaz unieważnionych kart ewidencyjnych.

KOMUNIKAT.

Po myśli § 35. al. 5, rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Spraw Wojskowych z dnia 11. maja 1922 do ustawy o obowiązku odstępowania zwierząt pociągowych i wozów na rzecz Państwa (Dz. U. Nr. 36 1922, poz. 310), podaję poniżej do powszechnej wiadomości wykaz unieważnionych i wydanych kart ewidencyjnych na III. kwartał 1925

Starostwo w Horodence.

L. 28044/25.

W Y K A Z

unieważnionych i wydanych odpisów kart ewidencyjnych za III. kwartał 1925.

L. p. posiadacza	Imię i nazwisko	Miejsce zamieszkania	Nr. karty ewidencyjnej	Klasyfikacja	Opis zwierzęcia	Powód unieważnienia	UWAGA
1.	Piotr Madryga	Raszków	1383/VI.	Zdatny J	Ogier wiśniowo gniady, 6 lat, zwrost 131	Zgubiona	Duplikat wystawiony przez Urząd gminny w Raszkowie. 14. lipca 1925.

Horodenkn, dnia 5. października 1925,

Radca Województwa i Kierownik Starosta: AGOPSOWICZ.

Wojewoda: w z. SZWEDZICKI.

Na opróżnionem probostwie gr.-kat. regiae collationis w Bolechowie zaprezentował Pan Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Atanazego L e w i ń s k i e g o, administratora tej parafji.

KOMUNIKAT.

Zwierzchność gminna w Tułukowie, pow. Śniatyn, relacją z dnia 26. września 1925, L. 492/25, doniosła tu, że u Piotra Mekietiuka, gospodarza w Tułukowie, znajduje się nieznanego właściciela klacz, lat 14, maści ciemno-gniadej, z pręgą i lewą tylną pęciną białą.

KOMUNIKAT.

Niniejszem oznajmia się, że w urzędzie pocztowo-telegraficznym w Potutorach (pow. Brzeżany) zaprowadzono dnia 23-go września b. r. służbę telefoniczną w ograniczonych godzinach.

VII.
DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Województwo Stanisławowskie.

L. 8093/II. ex 1925.

Stanisławów, dnia 29. września 1925.

Mirosława Wasylkiewiczowa, młyn wodny w Ladzkiem szlacheckiem.

OBWIESZCZENIE.

Mirosława Wasylkiewiczowa, właścicielka dóbr w Ladzkiem szlacheckiem przedłożyła operat hydrotechniczny dla zakładu wodnego w Ladzkiem szlacheckiem t j. „młyna wodnego“ o 3 ch kołach nasiębiernych.

Przedłożony projekt przewiduje ujęcie wody rzeki Strym by zamiast dotychczasowego jazu stałego zapomocą drewnianego jazu zastawkowego przy pozostawieniu niezmienionych wszystkich innych dawniej istniejących urządzeń młynowych.

Dla doprowadzenia wody do istniejącej młynówki zaprojektowana jest śluza wpustowa o trzech zastawkach razem światła 3 93 m.

Celem zbadania dopuszczalności projektowanych urządzeń wodnych zar ądza Urząd Wojewódzki po myśli rozdziału II. części VI. ustawy wodnej z dnia 19. września 1922, Dz. ust. Nr. 103 komisyjne dochodzenie wodno-prawne na miejscu i wyznacza termin dochodzenia na dzień 10 (dziesiątego) listopada 1925 godzina 10. przedpołudniem.

Projekt techniczny wyłożony jest w Starostwie w Tłumaczn i w Województwie (Wydział II.), gdzie go można przeglądać w godzinach urzędowych i wnosić do jednej lub drugiej władzy podanie lub protokolarne oświadczenie przeciw udzieleniu pozwolenia, jak również żądanie w przedmiocie wzniesienia i utrzymanie urządzeń i wypłaty odszkodowań.

Ci, którzy we wskazanym terminie t j. w czasie od 31. października b. r. lub w trakcie dochodzenia komisyjnego nie wniosą zarzutów, tracą do nich prawo i mogą przeciw szkodliwemu działaniu wykonywania nadanego prawa żądać tylko wzniesienia i utrzymywania urządzeń zapobiegających szkodzie, lub też od-

szkodowania, gdyby nie dały się one pogodzić z przedsiębiorstwem albo gospodarczo usprawiedliwić.

Wojewoda: w z. SCHWARZ.

Województwo Stanisławowskie.

L. 5306/VIII. ex 1925.

Stanisławów, dnia 8. października 1925.

W sprawie uprawnienia za zakład elektryczny w Skolem.

EDYKT.

W związku z obwieszczeniem Ministerstwa Robót Publicznych ogłoszonem w Monitorze Polskim z dnia 15. lipca 1925 r Nr. 161, oraz na zasadzie artykułu 5 ustawy elektrycznej z dnia 21. marca 1922, Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 277, oraz po myśli §§ 11—14 rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. maja 1923 r. Dz U. Rz. P. Nr. 60, poz. 441, podaję niniejszem do powszechnej wiadomości, że Zarząd gminy w Skolem wniósł podanie o udzielenie uprawnienia na wybudowanie i urządzenie elektrowni w Skolem.

Celem Zakładu będzie oświetlanie miasta oraz dostarczanie prądu elektrycznego mieszkańców.

Obszar zasilenia prądem obejmuje miasto Skole a ogólna długość przewodów wynosi około 28.000 m, a długość trasy około m. Sieć elektryczna wykonaną będzie z przewodników z miedzi jako sieć napowietrzna rozpięta na słupach co najmniej 10 m. wysokich, ustawionych około 30 m. jeden od drugiego.

Elektrownia zbudowana będzie o popędzie ciepłnym silnikiem Diesla, na prąd zmienny trójfazowy o napięciu 220 V. a sile 50 KM.

Termin trwania uprawnienia wynosi 50 lat.

Celem zbadania dopuszczalności i celowości udzielenia uprawnienia i doprowadzenia do wszechstronnego wyświetlenia kwestji, podniesionych w zgłosić się mających ewentualnie zarzurów względnie usunięcia tych kwestji spornych drogą dobrowolnego porozumiena, zarządzam na podstawie upoważnienia udzielonego mi reskryptem Ministerswa Robót Publicznych z dnia 22. lipca 1925, Nr. XVI/1095 dochodzenie komisyjne na miejscu w dniu 24 listopada 1925 r., ewentualnie i w następnych.

Punkt zborny komisji godzina 10. przedpołudniem w Urzędzie gminnym w Skolem.

Podanie gminy Skole o udzielenie uprawnienia wraz z załącznikami będzie wyłożone do przejrzenia w Wydziale Przemysłowym Ur ędu Wojewódzkiego w Stanisławie oraz w Starostwie w Skolem w godzinach urzędowych.

Wzywam wszystkich interesowanych do wzięcia udziału w powyższej rozprawie komisyjnej i zgłaszaniu ewentualnych zarzutów, zastrzeżeń i żądań na piśmie wprost do Urzędu Wojewódzkiego w Stanisławowie przed dniem rozprawy lub ustnie przy rozprawie.

Wojewoda: Des LOGES.

L. $\frac{26069}{2}$/25. Żydaczów, dnia 18. wrześńia 1925.

Gmina Holeszów — prom na Dniestrze pod Holeszowem.

OBWIESZCZENIE.

Gmina Holeszów wniosła prośbę do Starostwa w Żydaczowie o udzielenie pozwolenia na urządzenie przewozu promem przez rzekę Dniestr w klm. 382 610 na drodze łączącej gościniec Żydaczów—Żurawno z Holeszowem i stacją kolejową Bortniki.

Celem zbadania dopuszczalności zamierzonego Zakładu wodnego ze względów publicznych oraz ze względu na postanowienia ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936, zarządzam niniejszem z upoważnienia i w imieniu Województwa w Stanisławowie z dnia 23. sierpnia 1925 r. L. 7103/II. ex 1925, na dzień 26. października 1955 r. o godzinie 11 tej przedpołudniem, komisyjne dochodzenia na miejscu przy współudziale stron interesowanych i znawcy technicznego po myśli art. 195 i następnych powołanej ustawy wodnej.

Podając powyższe do wiadomości oznajmiam, że odnośne plany mogą strony interesowane przeglądać w Starostwie w Żydaczowie w godzinach urzędowych, oraz że ewentualne zarzuty można wnosić przed terminem komisyjnego dochodzenia do tutejszego Starostwa na piśmie lub ustnie, zaś w dniu dochodzenia na ręce przewodniczącego komisji na miejscu, a to pod rygorem skutków przewidzianych w art. 195, ustęp 2 ustawy wodnej z dnia 19. września 1922 r. Dz. U. Rz. P. Nr. 102, poz. 936.

LS. Starostwo w Żydaczowie.

Starosta Żydaczowski: SŁOŃSKI wr.

LW. $\frac{45786}{IV}$ Lwów, dnia 9. października 1925.

OGŁOSZENIE

Tymczasowego Wydziału Samorządowego we Lwowie z dnia 9. października 1925, LW. 45796, dotyczące taks leczenia w szpitalach powszechnych:

1) w Dolinie, 5) w Śniatanie,
2) w Kałuszu, 6) w Stanisławowie,
3) w Kołomyji, 7) w Stryju,
4) w Kosowie, 8) Turce.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897, (Dz. ust. kraj. Nr. 47), ustanawia niniejszem Tymczasowy Wydział Samorządowy w porozumieniu z Województwem we Lwowie jako władzą w tej sprawie kompetentną na terytorjum całej Małopolski po myśli reskryptu M. S. W. z 17. maja 1924, L. Z. 881, taksę dzienną za leczenie i pielęgnowanie chorych, począwszy od 15. października 1925 r. w wymienionych wyżej szpitalach w następującej wysokości:

I. klasa		9 zł.	— gr.
II. klasa		6 „	— „
III. klasa	w Dolinie i Turce	3 „	— „
	w Kałuszu i Kosowie	2 „	80 „
	w Kołomyji, Śniatynie, Stanisławowie i Stryju	2 „	60 „

TYMCZASOWY WYDZIAŁ SAMORZĄDOWY:

Przewodniczący: KĘDZIOR w. r.

Członek TWS.: SZCZYREK w. r.

EDYKTA.

Stefan Hurtowski, urodzony dnia 5. września 1879 r. w Podbereźni, powiat Dolina, rolnik, syn Hrynia i Nastuni, zamieszkały w Podbereźni, powiat Dolina, który pełnił służbę w 2 komp. 33. p. p. b. armji austrjackiej, do dnia dzisiejszego nie powrócił.

Na prośbę jego żony Anny Hurtowskiej wzywa się wszystkich, którze posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, aby o nick zawiadomili Powiatowg Komendę Uzukełnień w Kałuszu w ciągu trzech miesięcy oo ogłoszenia niniejszego edyktu.

Dymitr Łesiuk, urodz. dnia 1. listopada 1880, w Perehińsku, pow. Dolina, rolnik, syn Michała i Katarzyny, zamieszkały w Perehińsku powiat Dolina, który pełnił służbę w 33. p. p. b. armji aurtrjackiej, do dnia dzisiejszego nie powrócił.

Na prośbę jego żony Katarzyny Łesiuk, wzywa się wszystkich, którzz posiadają jakiekolwiek wiadomości o zaginionym, mogące świadczyć o jego zaginieniu względnie o jego istnieniu, aby o nich zawiadomili Powiatową Komendę uzupełnień w Kałuszu w ciągu trzech miesięcy od ogłoszenia niniejszego edyktu.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową Nr. 414 C 1/47 wydaną przez Powiatową Komendę Uzupełnień w Kołomyji na nazwisko Salomona Elstera z Peczeniżyna.

Unieważnia się skradzioną w nocy dnia 6. sierpnia b. r. wraz z innemi rzeczami przez nieznanych sprawców dowód osobisty Nr. 10 S. A, Nr. 684270 wydany przez Starostwo w Śniatynie dnia 3. stycznia 1924 do L. 29395/23 na nazwisko Izaka Borucha Goldschlägera kupca ze Śniatyna liczącego lat 57.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez Powiotową Komendę uzupełnień we Lwowie na nazwisko Zygmunta Harza ur. 1891 r. przynależnego do gminy Żurawno pow. Żydaczowskiego.

Unieważnia się zgubiony dnia 26. sierpnia 1925 dowód osobisty Serja B. Nr. 679894/1266 wystawiony dnia 3. kwietnia 1924, przez Starostwo Kosowskie, na nazwisko Antoniego Hubczaka syna Mikołaja i Odokji z Białoberezki.

Unieważnia się skradzony w grudniu 1924 r. dowód osobisty S. A. Nr. 679891, Nr. 1263/24, wydany przez Starostwo w Kosowie dnia 3. kwietnia 1924 r. na nazwisko Ołeksy Jusypiuka urodzonego dnia 13. marca 1897 r. w Polankach syna Fedora i Warwary.

Unieważnia się zgubioną legitymację Nr. 5622/46, wystawioną przez Kuratorjum Okręgu Szkolnego lwowskiego z dnia 20. kwietnia 1925, na nazwisko Stefana Kaczały, kierownika szkoły w Ceniawie powiatu doliniańskiego.

Unieważnia się zgsbiony dowód osobisty Nr. 21 S. A. Nr. 814384 wraz z kartą graniczną, wydaną przez Starostwo w Nadwórnej dnia 21. stycznia 1925, na nazwisko Jakiwa Polaka, syna Jakowa i Paraski, urodzonego w 1894 r. w Jabłonicy powiutu Nadwórniańskiego.

W powiecie kosowskim Województwa Stanisławowskiego wakuje kilka posad pisarzy (sekretarzy) gmin wiejskich i mało miasteczkowych. Reflektuje się na siły ukwalifikowane ze znajomością miejscowych języków z odbytą praktyką w Urzędach samorzpdowych.

Uposażenie według rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

Z drukarni i litografji St. Chowańca w Stanisławowie.